EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2004/0817(CNS)

9.3.2005

*

UDKAST TIL BETÆNKNING

om initiativ fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri
(14811/2004 – C6–0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Tegnforklaring

*	Høringsprocedure *flertal af de afgivne stemmer*
**I	Samarbejdsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
**II	Samarbejdsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***	Samstemmende udtalelse *flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-traktatens artikel 7*
***I	Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
***II	Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***III	Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast*

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5

BEGRUNDELSE 15

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om initiativ fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri
(14811/2004 – C6–0221/2004 – 2004/0817(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til initiativ fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (14811/2004)[1],

– der henviser til EU-traktatens artikel 30, stk. 1, litra c)og artikel 34, stk. 2, litra c),

– der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6–0221/2004),

– der henviser til forretningsordenens artikel 93 og artikel 51,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6–0000/2005),

1. godkender initiativet fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som ændret;

2. opfordrer Rådet til at ændre sit initiativ i overensstemmelse hermed;

3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

4. anmoder Rådet om at høre Parlamentet på ny, hvis det agter at ændre initiativet fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i væsentlig grad;

5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til regeringerne i Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

[1] Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Initiativ fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	Ændringsforslag

Ændringsforslag 1
Betragtning 1

(1) Som lovlig valuta for tolv medlemsstater ***er*** euroen i stigende grad ***blevet en global valuta*** og er derfor ***blevet*** et højt prioriteret mål for ***organiseret internationalt falskmøntneri***.	(1) Som lovlig valuta for tolv medlemsstater ***har*** euroen i stigende grad ***opnået en ekstraordinær betydning på verdensplan,*** og ***forfalskning af euroen*** er derfor et højt prioriteret mål for ***nationale og internationale kriminelle organisationer, der opererer såvel inden for som uden for Den Europæiske Unions område.***

Begrundelse

Tydeliggør og præciserer teksten.

Ændringsforslag 2
Betragtning 2

(2) Euroen er også blevet et mål for falskmøntnere i tredjelande.	***udgår***

Begrundelse

Denne betragtning bør udelades, fordi dens indhold indgår i betragtning 1, både i den oprindelige udformning og i ændringsforslaget.

Ændringsforslag 3
Betragtning 3 a (ny)

	(3a) Medlemsstaterne kan ikke hver for sig garantere passende beskyttelse af euroen, fordi eurosedler og -mønter cirkulerer uden for det territorium, som tilhører de medlemsstater, der deltager i

den monetære union.

Begrundelse

Det er indlysende, at der ikke kan opnås en passende beskyttelse af euroen, som er den lovlige valuta i 12 af EU's medlemsstater, hvis denne beskyttelse varetages individuelt af medlemsstaterne.

Ændringsforslag 4
Betragtning 3 b (ny)

(3b) Det er ligeledes nødvendigt at øge samarbejdet mellem medlemsstaterne indbyrdes og med Europol for at styrke systemet til beskyttelse af euroen uden for Den Europæiske Unions territorium.

Begrundelse

Det er absolut nødvendigt at sikre et tæt samarbejde mellem alle EU's medlemsstater og Europol for at beskytte euroen mod falskmøntneri uden for EU's territorium.

Ændringsforslag 5
Betragtning 4

(4) Den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, der blev vedtaget den 20. april 1929 i Genève i det følgende benævnt "Genève-konventionen", bør anvendes mere effektivt ***inden for rammerne af europæisk integration.***	(4) Den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, der blev vedtaget den 20. april 1929 i Genève, i det følgende benævnt "Genève-konventionen" ***og dens tillægsprotokol***, bør anvendes mere effektivt ***for at sikre en global, effektiv og ensartet beskyttelse af euroen.***

Begrundelse

Den korrekte betegnelse for konventionen omfatter termen "international" (Denne del af begrundelsen vedrører ikke den danske udgave. o.a.). Desuden bør tillægsprotokollen nævnes, fordi den er en integrerende del af selve konventionen.

Endelig bør de nødvendige foranstaltninger til at beskytte euroen mod ulovlig virksomhed, der kan skade den, altid træffes og anvendes, uanset hvilket stadium den europæiske integration befinder sig på.

Ændringsforslag 6
Betragtning 5

(5) Tredjelande har brug for et centralt kontaktpunkt, hvor de kan få oplysninger om falske euro, og alle oplysninger om falske euro bør samles hos Europol med henblik på analyse.	(5) Tredjelande har brug for et centralt kontaktpunkt, hvor de kan få oplysninger om falske euro, og alle oplysninger om falske euro bør samles hos Europol med henblik på ***parallel*** analyse ***i tæt samarbejde med de nationale centralkontorer i EU's medlemsstater.***

Begrundelse

Det er nødvendigt for tredjelande at have et centralt kontaktpunkt. Men de kompetencer og mekanismer for videregivelse af information, som konventionen om oprettelse af Europol og de efterfølgende ændringsprotokoller giver, kan på det nuværende udviklingstrin ikke sikre en reel og effektiv beskyttelse af euroen.

Man må huske på, at Europol indtil ikrafttrædelsen af protokollen fra november 2003, som giver mulighed for direkte kontakt mellem de udpegede kompetente myndigheder, og i henhold til hvilken Europol kan handle som EU's kontaktpunkt i forhold til tredjelande og eksterne organisationer i forbindelse med bekæmpelse af euro-falskmønteri, ikke kan etablere direkte kontakt med medlemsstaterne, men kun gennem de enkelte medlemsstaters forbindelseskontorer. Denne "trinvise" videregivelse af information vil sinke iværksættelsen af mekanismer, der kan forhindre, at der sættes forfalskede euroer i omløb, og sikre, at de inddrages. Se også begrundelsen til ændringsforslag 8 til betragtning 7.

Ændringsforslag 7
Betragtning 6

(6) I lyset af Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, bør alle medlemsstater blive kontraherende parter i Genève-konventionen og oprette centralkontorer, jf. artikel 12 i konventionen.	(6) ***I lyset af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen[1] og*** i lyset af Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, bør alle medlemsstater blive kontraherende parter i Genève-konventionen og oprette centralkontorer, jf. artikel 12 i konventionen. ***[1] EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.***

Ændringsforslag 8
Betragtning 7

(7) Europol bør udpeges til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri, jf. artikel 12 i Genève-konventionen.	(7) Europol bør udpeges til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri, ***en opgave, som det varetager i snævert samarbejde med de nationale centralkontorer i medlemsstaterne,*** jf. artikel 12 i Genève-konventionen.

Begrundelse

En anden alvorlig ulempe stammer fra den omstændighed, at Europol kun kan videregive information, der indeholder personoplysninger, til de tredjelande eller eksterne organisationer, som den på forhånd har indgået en aftale med herom (jf. Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer (EF-Tidende nr. C 088 af 30/03/1999 s. 1) og Rådets retsakt af 28. februar 2002 om ændring af Rådets retsakt af 12. marts 1999. Denne begrænsning ville således være en alvorlig forhindring for de funktioner i forbindelse med indsamling og udveksling af oplysninger, som det ønskes at tillægge Europol som EU's centralkontor.

Så længe Europol fungerer med de begrænsninger, den i øjeblikket har, er det derfor absolut nødvendigt, at dens funktioner som EU's centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmønteri udøves i snævert samarbejde med medlemsstaternes centralkontorer. Kun således kan man opnå det, der i sidste ende er forslagets formål, nemlig en effektiv beskyttelse af den fælles mønt. Se begrundelsen for ændringsforslag 6 til betragtning 5.

Ændringsforslag 9
Artikel 1, stk. 1

1. ***For de medlemsstater, der er kontraherende parter i Genève-konventionen nemlig Østrig, Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige, fungerer Europol*** i henhold til erklæringen i bilaget ***hertil***, i det følgende benævnt "erklæringen", som centralkontor for ***bekæmpelse af euro-falskmøntneri***, jf. artikel 12, første punktum, i Genève-konventionen. De nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til falskmøntneri i forbindelse med alle øvrige valutaer samt opgaver, der henhører under	1. ***Europol fungerer*** i henhold til erklæringen i bilaget, i det følgende benævnt "erklæringen", som ***Den Europæiske Unions*** centralkontor for ***beskyttelse af euroen mod falskmøntneri***, jf. artikel 12, første punktum, i Genève-konventionen, ***for alle medlemsstaterne, parallelt og i snævert samarbejde med medlemsstaternes centralkontorer***. De nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til falskmøntneri i forbindelse med alle øvrige valutaer samt opgaver, der henhører under centralkontoret og ***er eller*** ikke er uddelegeret til Europol i henhold til erklæringen.

centralkontoret og ikke er uddelegeret til Europol i henhold til erklæringen.

Begrundelse

Forpligtelsen til at udpege en central myndighed i medfør af Genève-konventionen er bindende for alle medlemsstater med undtagelse af Malta og Slovenien, som imidlertid er forpligtede af EU's regelværk, der også omfatter forpligtelsen til at tiltræde denne konvention (jf. ændringsforslag 7 til betragtning 6). Derfor kan det i forventning om disse landes officielle ratificering allerede nu anføres, at Europol handler som central myndighed for hele Den Europæiske Union i forbindelse med euro-falskmønteri (med alle de forbehold, som er nævnt i begrundelserne for ændringsforslag 6 til betragtning 5 og ændringsforslag 8 til betragtning 7.

Ændringsforslag 10
Artikel 1, stk. 2

2. Medlemsstater, der endnu ikke er kontraherende parter i Genève-konventionen, nemlig Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Slovakiet og Slovenien, tiltræder Genève-konventionen. Ved deres tiltrædelse af Genève-konventionen udpeger de i henhold til erklæringen Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri, jf. artikel 12, første punktum, i Genève-konventionen.	***udgår***

Begrundelse

Se begrundelsen for ændringsforslag 9 til artikel 1, stk. 1.

Ændringsforslag 11
Artikel 2, stk. 1

1. ***Regeringerne for de medlemsstater, der er kontraherende parter i Genève-konventionen,*** udsteder erklæringen og bemyndiger Forbundsrepublikken Tysklands repræsentant til at videresende erklæringerne til FN's generalsekretær.	1. ***Medlemsstaternes regeringer*** udsteder erklæringen og bemyndiger Forbundsrepublikken Tysklands repræsentant til at videresende erklæringerne til FN's generalsekretær.

Begrundelse

Se begrundelsen for ændringsforslag 9 til artikel 1, stk. 1.

Ændringsforslag 12
Artikel 2, stk. 2

2. Når regeringerne for de medlemsstater, der endnu ikke er kontraherende parter i Genève-konventionen, tiltræder denne konvention, udsteder de straks erklæringen og bemyndiger Forbundsrepublikken Tysklands repræsentant til at videresende den til FN's generalsekretær.	***udgår***

Begrundelse

Se begrundelsen for ændringsforslag 9 til artikel 1, stk. 1.

Ændringsforslag 13
Bilag, indledning, afsnit 1

EU-medlemsstat ... har bemyndiget Den Europæiske Politienhed (i det følgende benævnt "Europol") til at ***bekæmpe*** euro-falskmøntneri.	EU-medlemsstat ... har bemyndiget Den Europæiske Politienhed (i det følgende benævnt "Europol") til at ***optræde som Den Europæiske Unions centralkontor for bekæmpelse af*** euro-falskmønteri ***i medfør af Genève-konventionen og at varetage denne opgave parallelt og i snævert samarbejde med de nationale centralkontorer i medlemsstaterne***.

Begrundelse

Se begrundelsen for ændringsforslag 8 til betragtning 5 og ændringsforslag 8 til betragtning 7.

Ændringsforslag 14
Bilag, punkt 1.1.

1.1. Europol samler og behandler i overensstemmelse med Europol-konventionen alle oplysninger, der kan	1.1. Europol samler og behandler i overensstemmelse med Europol-konventionen ***i snævert samarbejde med***

lette efterforskning, forebyggelse og bekæmpelse af euro-falskmøntneri***, og fremsender dem straks til EU-medlemsstaternes nationale centralkontorer.***	***de nationale centralkontorer i medlemsstaterne*** alle oplysninger, der kan lette efterforskning, forebyggelse og bekæmpelse af euro-falskmøntneri.

Begrundelse

I overensstemmelse med det tidligere anførte er behovet for, at Europol optræder som central myndighed parallelt med de nationale centralkontorer først og fremmest begrundet i de vigtige begrænsninger i Europols nuværende retlige ramme, idet EuropoI ikke kan videregive oplysninger direkte til medlemsstaterne, men kun gennem de enkelte medlemsstaters forbindelseskontorer, hvilket vanskeliggør og forsinker videregivelsen af oplysninger. Europol kan heller ikke videregive information, der indeholder personoplysninger til trediestater eller eksterne organisationer, hvis der ikke på forhånd er indgået en aftale herom, som fastsat i Rådets retsakt af 12. marts 1999 (EFT C 88 af 30.3.1999, s. 1).

Det er muligt, at disse problemer løses i fremtiden, men i øjeblikket er de en uomgængelig hindring, hvis man ønsker at sikre passende beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Det er derfor absolut nødvendigt, at informationen gives samtidigt både til Europol og til den EU-medlemsstat, som den måtte berøre direkte, og som det påhviler at gennemføre de konkrete foranstaltninger, der kræves i sagen.

Ændringsforslag 15
Bilag, punkt 1.5., indledning

1.5. Når Europol finder det relevant, men ikke i tilfælde, der kun har lokal interesse, underretter den tredjelandes centralkontorer om:	1.5. Når Europol finder det relevant, men ikke i tilfælde, der kun har lokal interesse, underretter den tredjelandes centralkontorer ***under hensyntagen til de betingelser, der er indeholdt i Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, om[1]***: ***[1] EFT C 88 af 30.3.1999, s. 1.***

Begrundelse

Som tidligere forklaret i betænkningen gør Rådets retsakt videregivelse af personoplysninger fra Europol til tredjelande eller eksterne organisationer betinget af, at der er indgået en aftale mellem begge parter. Der skal derfor tages hensyn til denne betingelse i forbindelse med videregivelse af oplysninger. I tilfælde af, at der ikke foreligger en aftale, skal videregivelsen ske gennem de nationale centralkontorer.

Ændringsforslag 16
Bilag, punkt 1.7.

1.7. I den udstrækning Europol ikke er i stand til at varetage opgaverne i punkt 1.1 - 1.6 i henhold til Europol-konventionen, forbliver kompetencen hos medlemsstaterne.	***udgår***

Begrundelse

Se begrundelserne for ændringsforslag 6 til betragtning 5, ændringsforslag 8 til betragtning 7 og ændringsforslag 14 til punkt 1.1. i bilaget.

I overensstemmelse med de stillede ændringsforslag tages der udgangspunkt i den antagelse, at Europol på nuværende udviklingstrin ikke har mulighed for at udøve de funktioner, enheden ønskes tillagt.

Ændringsforslag 17
Bilag, punkt 1 a (nyt)

	1a. De beføjelser, der tillægges Europol med hensyn til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, inden for rammerne af Genève-konventionen, udøves parallelt og i snævert samarbejde med de nationale centralkontorer i Den Europæiske Unions medlemsstater.

Begrundelse

Se begrundelserne for ændringsforslag 6 til betragtning 5, ændringsforslag 8 til betragtning 7 og ændringsforslag 14 til punkt 1.1 i bilaget.

Ændringsforslag 18
Bilag, punkt 2

2. De nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til falskmøntneri i forbindelse med alle andre valutaer ***samt opgaver, der henhører under centralkontoret og ikke er uddelegeret til Europol i henhold til punkt 1.***	2. De nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til ***foranstaltninger til beskyttelse af*** falskmøntneri i forbindelse med alle andre valutaer.

Begrundelse

Dette ændringsforslag fremsættes i overensstemmelse med de tidligere.

BEGRUNDELSE

Indledning

Euroen har, selv inden den blev sat i omløb, været genstand for omfattende beskyttelsesforanstaltninger fra Den Europæiske Unions side med henblik på at undgå, at den fælles mønt blev udsat for falskmønteri af samme alvorlige omfang, som det havde været tilfældet med de nationale valutaer. En ting er hævet over enhver diskussion. Medlemsstaterne kan ikke alene bekæmpe dette fænomen. Den organiserede kriminalitet, der er forbundet med falskmønteri, har i dag nået en meget høj udviklingsgrad, og den drager fordel af såvel afskaffelsen af de indre grænser i EU som af manglen på tekniske og operative ressourcer i visse medlemsstater (Man må heller ikke glemme, at der også registreres omfattende forfalskning i EU-lande, som endnu ikke indgår i euro-området). Under hensyntagen til disse omstændigheder har EU koncentreret sig om vedtagelse af foranstaltninger, der hovedsagelig har drejet sig om beskyttelse af euroen ved hjælp af en passende retlig ramme med henblik på at kriminalisere euro-falskmønteri, at indføre centraliserede informationsorganer og at fastsætte foranstaltninger, som letter samarbejdet mellem de forskellige aktører, der er involveret i bekæmpelse af svig.

Trods disse foranstaltninger er problemet ikke blevet mindre i dag. I henhold til de oplysninger, der indsamles af systemet til overvågning af forfalskning (CMS), som indeholder tekniske, statistiske og geografiske oplysninger om euro-falskmønteri, og som centralbankerne og de kompetente myndigheder har adgang til, herunder Den Europæiske Centralbank, blev der i 2004 trukket euro-sedler og -mønter ud af omløb til en samlet værdi af 44.801.510 euro. Men der er ikke kun tale om negative oplysninger, idet det fremgår, at foranstaltningerne til bekæmpelse af falskmønteriet er ved at bære frugt. Fra 2003 til 2004 blev det samlede antal operationer, hvor der blev beslaglagt falske euroer, forøget med 20%, og forfalskningen af 50- og 100-euro-sedler faldt med henholdsvis 5% og 38%. Trods disse positive oplysninger, udsættes euroen dog stadig for meget omfattende falskmønteri.

Præsentation af forslaget

Forslaget er et initiativ fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmønteri, jf. artikel 12 og de efterfølgende artikler i den internationale konvention til bekæmpelse af falskmønteri, der blev vedtaget i Genève i 1929. I henhold til denne internationale konvention skal de kontraherende stater udpege et kontor, som i hvert enkelt land skal samle alle oplysninger med henblik på at lette forskning, forebyggelse og bekæmpelse af falskmønteri. For at samle og synliggøre EU's indsats på dette område har medlemsstaterne besluttet at udpege Europol til EU's centralkontor i forbindelse med euro-falskmønteri. Hvad angår de nationale centralkontorer, bevarer disse fortsat deres kompetencer vedrørende forfalskning af de øvrige valutaer.

Bemærkninger til ændringsforslagene

Den retlige ramme, der danner grundlag for de funktioner, som Europol varetager (Europol-konventionen og de tilhørende ændringsprotokoller, har haft en afgørende betydning for ændringsforslagene til rådsafgørelsen. Det drejer sig efter min opfattelse om et ambitiøst, men lidet realistisk forslag, der ikke tager hensyn til de begrænsninger, som Europol vil stå overfor ved varetagelsen af de funktioner, som det ønskes at tillægge enheden.

For det første vil de kompetente myndigheder i medlemsstater, som får oplysninger om euro-falskmønteri, f.eks. oplysninger om trykkerier, hvor der fremstilles falske euroer eller oplysninger om omløb af falske euroer i EU, ikke kunne videregive disse oplysninger direkte til Europol, da udvekslingen af oplysninger mellem Europol og medlemsstaterne foregår gennem de nationale forbindelseskontorer. Det betyder, navnlig ved de særlige forhold i forbindelse med falskmønteri, at en ikke direkte udveksling af oplysninger, som hæmmer udvekslingen af oplysninger og dermed kan føre til en væsentlig blottelse af euroens beskyttelse. ikke er en farbar vej at gå. Det er netop det, der anføres i udkastet til udtalelse og som ønskes undgået.

Europol står på den anden side over for betydelige begrænsninger ved udveksling af oplysninger med tredje lande eller andre internationale organisationer. Det fastsættes faktisk i artikel 2 i Rådets retsakt af 1999, at videregivelse af personoplysninger mellem Europol og et tredjeland eller en ekstern organisation kun kan ske på grundlag af en aftale mellem begge parter. Hvis der ikke foreligger en sådan aftale, er det med andre ord umuligt at videregive oplysninger.

De to anførte punkter udgør derfor alvorlige og afgørende begrænsninger for, at Europol på effektiv og tilfredsstillende vis kan varetage funktionerne som EU's centralkontor i forbindelse med euro-falskmønteri. Ordføreren mener derfor, at de eksisterende nationale centralkontorers kompetencer i forbindelse med beskyttelse af euroen bør bevares for at nå forslagets endemål, nemlig en korrekt beskyttelse af euroen mod falskmønteri. Alle organer og myndigheder, der er involveret i beskyttelsen af den fælles mønt, vil på denne måde og ved etablering af et snævert samarbejde og udveksling af oplysninger mellem disse kontorer og Europol, råde over mere effektive redskaber til bekæmpelse af falskmønteriet.

Konklusion

Europol er reguleret af en konvention fra 1995, som har været genstand for en lang række reformer siden dens ikrafttrædelse, navnlig med henblik på at øge Europols kompetencer. Der er imidlertid endnu ikke gjort noget for at ændre Europols retlige ramme trods gentagne opfordringer fra Europa-Parlamentet[1], som har fremhævet, at hvis Europol skal blive et virkelig effektivt instrument til bekæmpelse af den organiserede kriminalitet i EU, skal enheden rette op på følgende begrænsninger:

[1] Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 30. maj 2002 om Europols fremtidige udvikling og fulde integration i Den Europæiske Unions institutionelle system (EUT C 187 E af 7.8.2003, s. 144) og Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 10. april 2003 om Europols fremtidige udvikling (EUT C 64 E af 12.3.2004, s. 588).

- Europol handler fortsat inden for rammerne af det almindelige mellemstatslige samarbejde, på trods af at Europol tillægges stadig flere kompetencer

- Afgørelserne om Europol træffes fortsat af Rådet med enstemmighed

- Parlamentet har ikke mulighed for at udøve en reel demokratisk kontrol med Europol
- Den nuværende procedure for at ændre konventionen, er alt for langsommelig og omstændelig og kræver ratificering af samtlige medlemsstater. Samtidig er det vanskeligt at nå til den nødvendige politiske enighed om at erstatte konventionen med en rådsafgørelse. Begge muligheder er således reelt uhensigtsmæssige.

Europa-Parlamentet har derfor gentagne gange opfordret til at gøre Europol til et reelt fællesskabsorgan med eget budget og undergivet Europa-Parlamentets og Domstolens demokratiske kontrol.

Europols uhensigtsmæssige retlige ramme afspejles på ny i det forslag, som behandles i denne betænkning. Europol har hverken retlige, operative eller budgetmæssige midler til at foretage en effektiv bekæmpelse af euro-falskmønteri.

1. For det første er Europols retlige ramme, som påpeget af ordføreren, den første hindring, som Den Europæiske Politienhed står over for
2. For det andet har Europol ikke nogen form for operative funktioner, som navnlig i forbindelse med falskmønteri ville kunne føre til afgørende effektive resultater
3. For det tredje har Europol ikke sit eget budget til at gennemføre støtteoperationer i de medlemsstater i og uden for euro-området, hvor der gennemføres aktioner eller efterforskning med henblik på bekæmpelse af euro-falskmønteri.

En udpegelse af Europol som medlemsstaternes centralkontor i forbindelse med bekæmpelse af euro-falskmønteri skal ledsages af et retsgrundlag og et budget. Kun således vil Den Europæiske Union kunne råde over et hensigtsmæssigt og effektivt instrument til bekæmpelse af svig mod den fælles mønt.